

I øvrigt foreslaas i § 194, Stk. 3, Ordet „Kapitel“ i 4. Linie i Overensstemmelse med den af Socialministeriet anlagte Fortolkning ændret til „Afsnit“, hvorhos det i Stk. 2, 2. Pkt., nævnte Fradrag paa 100 Kr. for hvert Barn, for hvilket den bidragsberettigede har Forsørgelsespligt, paa næret, hvilket Beløb ikke har været forhøjet, siden Bestemmelsen blev indføjet i 1937, foreslaas forhøjet til 200 Kr.

Til §§ 195—207.

Der henvises til Bemærkningerne til § 6 og § 7.

Til § 210.

Der henvises til Bemærkningerne til § 186.

Til § 213.

Hvis det oplyses, at Ægtefællerne efter Overøvrighedsresolutionens Udfærdigelse har staaet i Forhold til hinanden eller har boet sammen, kan Bidraget til vedkommende Barn ifølge § 213 ikke af det offentlige udbetales til den forladte Hustru (Mand) personlig. Bestemmelsen, der efter sine Motiver tilsigter at ramme Tilfældet, hvor Ægtefællerne søger at omgaa Reglen om, at Bidrag kun kan udbetales, naar Samlivet er ophævet, er efter sin Formulering meget vidtgaende, og har ogsaa givet Anledning til Fortolkningstvivl og Kritik, jfr. O. A. Borum i Familieretten I. Del, 2. Udgave S. 116—117.

Det nævnte Hensyn bør formentlig ikke føre videre end til at udelukke Bidragsudbetaling, saa længe Parterne bor sammen, eller saa længe der — selv om dette ikke er Tilfældet — dog bestaar en mere varig kønslig Forbindelse mellem dem.

Saa længe Parterne bor sammen, vil Bidragsudbetaling i Tilfælde, hvor Ægtefællerne har været separeret eller levede faktisk adskilt, være udelukket allerede som Følge af, at Grundlaget for Bidragsresolutionen vil være bortfaldet i Forholdet mellem dem, eller som Følge af Bestemmelsen i § 209, St. 1, og § 210, Stk. 1, om, at Bidrag kun kan udbetales, naar det ægteskabelige Samliv er hævet, medens dette ikke gælder i Tilfælde, hvor Ægtefællerne er skilt.

Reglen i § 213 foreslaas derfor begrænset til at omfatte Tilfælde, hvor Parterne efter Overøvrighedsresolutionens Udfærdigelse bor sammen eller mere vedvarende staa i Forhold til hinanden. Det bemærkes herved, at Reglen efter Ministeriets Opfattelse bør gælde ikke blot, hvor Ægtefællerne lever faktisk adskilt eller er separeret, men ogsaa hvor de er skilt. Thi den Omstændighed, at Parterne er skilt, ændrer ikke det Forhold,

at man her har med bidragsberettigede og bidragsskyldige at gøre, og ved at medtage dem, opnaar man yderligere at ramme eventuelle Tilfælde, hvor der søges Skilsmisse for at opnaa Udbetaling af Bidrag.

Til §§ 214—17.

Der henvises til Bemærkningerne til § 192 og § 193, hvorefter det foreslaas, at Normalbidragene bliver ens for Ægtebørn og for Børn uden for Ægteskab. Da der ogsaa i øvrigt — som det allerede er Tilfældet — bør gælde ensartede Regler med Hensyn til de økonomiske Betingelser for Bidragenes Udbetaling og med Hensyn til Afkrævning og Inddrivelse af Bidrag, foreslaas der i § 214 optaget en samlet Henvisning til de i denne Henseende for Bidrag til Børn uden for Ægteskab gældende Regler, medens §§ 215—17 udgaar.

Til § 218.

Der henvises til Bemærkningerne til § 7.

Til § 219.

Ifølge det af Regeringen den 28. Oktober 1930 fremsatte Forslag til Lov om offentlig Forsorg var der lige Adgang for Enker og Enkemænd til at faa udbetalt Understøttelse til deres Ægtebørn eller under Ægteskab adopterede Børn. Forslaget blev imidlertid under Behandlingen paa Rigsdagen ændret paa dette Punkt, saaledes at kun Enkerne fik en egentlig *Ret* til Bidrag, jfr. § 219, Stk. 1, medens der for Enkemænds Vedkommende blev indført den endnu gældende Bestemmelse i § 224, hvorefter det sociale Udvalg, naar en Enkemands Forhold er særlig vanskelige, kan yde ham „Enkebørnsbidrag“. Ændringsforslaget, der ikke var motiveret, maa ses som Udtryk for et Besparelshensyn, hvorved bemærkes, at disse Bidrag direkte afholdes af det offentlige, medens forskudsvis udbetalte Børnebidrag til Børn uden for Ægteskab og Børn af forladte, fraseparerede og fraskilte Ægtefæller jo i hvert Fald søges inddrevet hos en bidragsskyldig.

Under Hensyn til, at Bestemmelserne i Kap. XVI vedrørende Udbetaling af Bidrag til Børn af Enker er begrundet i et Hensyn til, hvad de omhandlede Børns Tary tilsiger, jfr. herved Bemærkningerne til Forslaget til Enkebørnsloven af 1913 (Rigsdagstidende 1911—12, Tillæg A, Sp. 2681 ff), vil Ministeriet i Overensstemmelse med det af Regeringen i 1930 for Rigsdagen fremsatte Lovforslag finde det rigtigst, at Enkemændene ligestilles med Enkerne i Henseende til Betingelserne for at faa udbetalt Understøttelse. Det bemærkes herved, at